

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณ ของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

Factors Affecting Personal Financial Planning to Prepare for Retirement of Maeka Municipality Employees, Muang District, Phayao Province

สมคิด ยาเคน

Somkid Yakean

คณะบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

School of Management and Information Sciences, University of Phayao

E-mail : audyken@gmail.com

Received : 10 มิถุนายน 2563

Revised : 15 กันยายน 2563

Accepted : 26 ตุลาคม 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และเพื่อทราบถึง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา จังหวัดพะเยา โดย รวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด และใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสมการถดถอย พหุคูณในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน และปัจจัย ด้านการยอมรับความเสี่ยงมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณระดับมาก ปัจจัย ด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลระดับปาน กลาง และผลการทดสอบสมมติฐานนั้นพบว่า ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทาง การเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 โดยพนักงานส่วนใหญ่เข้าใจว่าการวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็น และมีบางคนไม่มีการออมเงินและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากรายได้ ไม่เพียงพอ และไม่มีความรู้ในการใช้เครื่องมือทางการเงินที่จะช่วยในการวางแผนทางการเงิน แต่ทุกคนเห็นถึง ความสำคัญการวางแผนทางการเงินนั้นจะช่วยให้มีเงินสำรองใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และทำให้มั่นใจว่าชีวิตหลังเกษียณจะ มีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่าย ดังนั้นเทศบาลควรจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินให้พนักงาน และ ประชาชนทั่วไป

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน, การเตรียมพร้อมวัยเกษียณ, การเงินส่วนบุคคล, เทศบาลตำบลแม่กา

Abstract

This study aims to investigate the factors affecting personal financial planning and to explore the personal financial planning on retirement preparation of Maeka Municipality employees, Phayao Province. Data was collected from all populations. Descriptive statistics including frequency, mean, standard deviation, and multiple regressions were used for data analysis.

The results of the study showed that the rate of return, the attitude to financial planning, and the risk acceptance factors affected personal financial planning of retirement preparation at a high level. The economics and the financial instrument knowledge factors affected personal financial planning of retirement preparation at a moderate level. The results from hypothesis testing revealed that the financial instrument knowledge factor does not influence personal financial planning of retirement preparation at the significant level of 0.05. Whilst most of the employees acknowledged that personal financial planning is necessary for retirement preparation, some of them could not properly plan their personal finance or saved money due to insufficient income and lack of knowledge of financial instruments for the financial preparation for retirement. However, they realized that personal financial planning would help them to have sufficient money to cope with the expenditures and emergency situation in retirement. Therefore, the municipality office should train all staff about personal financial planning.

Keywords: Financial Planning, Retirement Preparation, Personal Finance, Maeka District, Municipality

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ปี 2560 จำนวนประชากรผู้สูงอายุของประเทศไทยมีจำนวน 10,225,322 คน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.14 จากปี 2559 ที่มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุจำนวน 9,802,080 คน โดยจำนวนประชากรผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 15.44 ของประชากรคนไทยทั้งหมดจำนวน 66,188,503 คน (ระบบสถิติทางทะเบียน, 2561) ซึ่งถือว่าประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุเรียบร้อยแล้ว ในขณะที่เดิวกันรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำการศึกษาและวางแผนให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุเพื่อเป็นการตอบแทนผู้สูงอายุที่ได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม และประเทศชาติตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา และรัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติที่เปิดดำเนินการในวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ขึ้นมาเพื่อช่วยในการวางแผนทางการเงินไว้ใช้จ่ายในวัยเกษียณ แต่มีประชาชนจำนวน 530,664 คน ที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติซึ่งถือเป็นจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรของประเทศไทยที่มีอยู่จำนวน 66,188,503 คน (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2561; กองทุนการออมแห่งชาติ, 2561) นอกจากนั้นการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่มากขึ้นนั้นยังส่งต่อรัฐบาลที่จะต้องเฉลี่ยงบประมาณสำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุให้เป็นไปอย่างทั่วถึง ซึ่งอาจทำให้ผู้สูงอายุแต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือน้อยลง และอาจไม่เพียงพอต่อความจำเป็นที่แท้จริงในการดำรงชีวิต จนส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตโดยรวมของคนในสังคมที่จะไม่ได้รับสวัสดิการภาครัฐที่เพียงพอ และการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุยังมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการบริหารประเทศ เนื่องจากประชากรในวัยแรงงานของประเทศลดลง และการลงทุนที่ลดลงเนื่องจาก

ภาครัฐต้องนำเงินงบประมาณการพัฒนาประเทศส่วนหนึ่งมาดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งถ้าประชาชนไม่มีการวางแผนทางการเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณก็จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตหลังวัยเกษียณจากการที่รัฐบาลไม่สามารถจัดสรรสวัสดิการ และให้ความช่วยเหลือที่เพียงพอ

เทศบาลตำบลแม่กา เป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา และเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ของมหาวิทยาลัยพะเยา โดยเป็นพื้นที่ที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมาก เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนิสิต และการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยพะเยา ซึ่งในหน่วยงานของเทศบาลแม่กา มีพนักงานอยู่สองประเภทหลัก คือพนักงานที่เป็นข้าราชการและพนักงานจ้าง โดยแต่ละกลุ่มได้รับสวัสดิการที่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่เป็นราชการเมื่อเกษียณอายุราชการจะมีสวัสดิการที่ประกอบด้วยเงินอุดหนุนเงินเจือจางจากภาครัฐ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่มีการเพิ่มขึ้นทุกปีกับเงินบำนาญรายเดือนที่ได้รับอาจทำให้ข้าราชการมีรายได้หลังเกษียณไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตหลังเกษียณ ในขณะที่พนักงานจ้างเมื่อเกษียณจะไม่มีสวัสดิการใด ๆ นอกจากนั้น ในปัจจุบันอัตราผลตอบแทนในการฝากเงินประเภทออมทรัพย์ให้ผลตอบแทนอยู่ที่ร้อยละ 0.05 ถึงร้อยละ 2.25 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 1.10 ซึ่งถือว่าอัตราเงินเฟ้อมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2562) และจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ที่สรุปว่าค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนนั้นมีการเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2556 มีค่าใช้จ่ายอยู่ 331,703 บาท ในขณะที่ปี 2561 มีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ 388,976 บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 17.27 ซึ่งถ้าพนักงานของเทศบาลขาดการวางแผนทางการเงินที่ดี จะทำให้มีผลกระทบในอนาคตในเรื่องค่าใช้จ่ายและรายได้ โดยแนวโน้มในอนาคตค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตที่มีการเพิ่มขึ้นทุกปี และอายุที่ยืนยาวขึ้นจะมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตในอนาคต ซึ่งหากพนักงานเทศบาลทั้งสองประเภทยังขาดการวางแผนทางการเงินในปัจจุบันที่ดีแล้ว อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในวัยหลังเกษียณอายุได้

จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเตรียมความพร้อมผู้วัยเกษียณนั้นมีความสำคัญมาก หากพนักงานละเลยการวางแผนทางการเงินอาจส่งผลให้เป็นภาระกับลูกหลาน และภาระของประเทศชาติในอนาคต ดังนั้นการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมกับตนเองในวันนี้จะเป็นการสร้างหลักประกันและความมั่นคงของชีวิตในวัยเกษียณในอนาคตได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมผู้วัยเกษียณเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาและช่วยแก้ไขปัญหาของสังคมได้ จึงสนใจที่ทำการศึกษาระดับปริญญาโทที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมผู้วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมผู้วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
2. เพื่อทราบถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมผู้วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน (2553) กล่าวว่า การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ นั้นเป็นการสร้างหลัก
คุ้มครองด้านรายได้ หรือหลักประกันด้านรายได้หลังจากที่ไม่ได้ทำงาน เพื่อให้สามารถยังชีพอยู่ต่อไปได้ในมาตรฐานที่
เหมาะสม และยังกล่าวว่าวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเกษียณนั้น
ประกอบด้วยการรักษามาตรฐานความเป็นอยู่ การวางแผนทางการเงินและประมาณการล่วงหน้า การมีรายได้ที่
เพียงพอ การวางแผนทางการเงิน และการมีรายได้ในวัยเกษียณ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินที่กล่าว
โดยญาดา วิไลยานนท์ และศนิรัตน์ สุวรรณหงษ์ (2556) ว่าความต้องการผลตอบแทนจากการออมหรือการลงทุนมาก
หรือน้อยเป็นตัวกำหนดรูปแบบ และวงเงินในการตัดสินใจออมหรือลงทุนของบุคคลที่ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง
ในการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุ และยังกล่าวว่าความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงหรือการ
ขาดทุนหรือการวางแผนกระจายการออมและการลงทุน เป็นตัวกำหนดรูปแบบและวงเงินในการออมและการลงทุนที่
เป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุด้วยเช่นกัน และรัชนีกร วงศ์จันทร์ (2555)
กล่าวว่าในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อใช้จ่ายในตอนเกษียณจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่
ประกอบด้วยเรื่องเงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และการศึกษาของ Masran and Hassan (2017) ที่สรุปว่า
การศึกษาทางการเงินและภาษีเงินได้มีอิทธิพลต่อการวางแผนเกษียณอายุ ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อไม่ส่งผลกระทบต่อ
การวางแผนเกษียณอายุของพนักงาน Gen-Y ในภาคเอกชนของคนในประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้การศึกษาของ
Todd and Schuyler (2017) ที่สรุปว่า การประหยัดค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดคิดจากการวางแผนเกษียณ การปรับปรุงความรู้
ทางการเงิน และการกำหนดเป้าหมายการเกษียณอายุที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาในระหว่างการวางแผน
การเกษียณอายุ และตำแหน่งงานมีส่วนในการวางแผนและการดำเนินกิจกรรมการวางแผนเกษียณอายุ ในด้าน
ทัศนคติเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ศีจจุทา ปอนน้อย (2555) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง พฤติกรรมทางด้านจิตใจ
ท่าที และความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดที่จะทำให้แต่ละคนจะต้องทำ
การวางแผนทางการเงินเพื่อจะใช้หลังจากเกษียณ และสถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน (2553) และธนาคารแห่ง
ประเทศไทย (2560) กล่าวว่า เครื่องมือทางการเงิน เป็นหนังสือสำคัญซึ่งเป็นเอกสารแสดงสิทธิต่าง ๆ เช่น สิทธิในการ
เป็นเจ้าของ สิทธิในการเป็นเจ้านั้น สิทธิที่จะซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ซึ่งเครื่องมือทางการเงินสำหรับการวางแผนทาง
การเงินเพื่อวัยเกษียณประกอบด้วย 1) เงินฝากออมทรัพย์ 2) เงินฝากประจำ 3) ตราสารหนี้ 4) ตราสารทุน 5) กองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) 6) สลากธนาคารออมสิน 7) สลากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(ธกส.) และ 8) กองทุนรวม ซึ่งในการวางแผนทางการเงินเราจะต้องเข้าใจลักษณะ ประเภท และความเสี่ยงของ
เครื่องมือทางการเงินซึ่งจะช่วยให้เราวางแผนการเงินที่ถูกต้อง

การศึกษาของ Lee, Arumugam, and Arfin (2019) ที่สรุปว่า ปัจจัยด้านสังคมประชากรศาสตร์ ปัจจัย
ความรู้ทางการเงิน ปัจจัยด้านทัศนคติทางการเงิน และปัจจัยด้านนันทนาการทางการเงินส่งผลกระทบต่อ
การวางแผนทางการเงิน นอกจากนี้การศึกษาของศุทธิ กิตติมหาชัย (2560) สรุปว่า การวางแผนการใช้ชีวิต การ
วางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของ
พนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในส่วนเรื่องรูปแบบการออมที่ถือว่าการสร้างรายได้
ในอนาคตที่ศึกษาโดยพัฒน์ ทองพึ้ง (2556) ที่สรุปว่า รูปแบบการออมเพื่อการวางแผนเกษียณที่สำคัญคือ เงินบำเหน็จ
บำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ (กบข.) การลงทุนในเงินฝากธนาคาร การลงทุนในหุ้น และลงทุนในสหกรณ์ โดยส่วนใหญ่
ให้ความสำคัญด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาด และการลงทุนเป็นประจำ

และปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อยามเกษียณอายุนั้นประกอบด้วย รายได้ที่ได้ประจำ สถานภาพของครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่การงาน เงินบำเหน็จบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ และอายุงาน และชนชั้นทางสังคม ต้นสถาวิรัฐ และ ธฤตพน อุสวัสถิ (2560) สรุปว่า ปัจจัยด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านช่องทางทางการเงิน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านความรู้การวางแผนการเงิน ด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และจากการศึกษาของธีรพัฒน์ มีอำพล (2557) พบว่า ความรู้ทางการเงินส่งผลต่อการจัดสรรเงินออมและการควบคุมค่าใช้จ่าย ในขณะที่การจัดสรรเงินออมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุมากที่สุดรองลงมาคือ ปัจจัยด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้านความรู้ทางการเงิน นอกจากนี้มีการศึกษาของรัฐชัย ศีลาเจริญ, พรอนงค์ บุชราตระกูล, อนิรุต พิเสฏฐศลาศัย, รุ่งเกียรติ รัตนบานชื่น, ณรงค์ฤทธิ์ อัครเรืองพิภพ, และสุนทรี เหล่าพัตจัน (2559) ที่สรุปว่า การให้ความรู้ทางการเงินที่ได้ออกแบบไว้สามารถยกระดับความรู้ และปรับเปลี่ยนทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเพื่อการเกษียณอายุได้ นอกจากนี้ยังพบว่ากรอบรสนั้นสามารถช่วยให้ผู้ออมสามารถเลือกแผนการลงทุนได้ และสามารถเพิ่มประสิทธิผลการวางแผนทางการเงินแบบสมดุลตามอายุ และพรธมา วิไลศรีอำพร (2552) ที่สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมคือ ทัศนคติในการออมของบุคคล อัตราผลตอบแทน ความสะดวกในการออม การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการเกี่ยวกับการออม ความมั่นคงของสถาบันการเงิน และภาวะเงินเฟ้อ นอกจากนี้ปัจจัยที่ทำให้การออมเพิ่มขึ้นคือ รายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่ปัจจัยที่ทำให้การออมลดลงคือ ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

จากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงิน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ
2. ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ
3. ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ
4. ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดจำนวน 106 คน ที่เป็นพนักงานของเทศบาลตำบลแม่กา (เทศบาลตำบลแม่กา, 2561) ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลที่ประกอบด้วย ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณ ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยแบบสอบถามดังกล่าว

ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ และหน่วยจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยพะเยา และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากการวิเคราะห์ครอนบาร์ค (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.914

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 106 ชุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 57.50 (61 คน) และเป็นเพศชายร้อยละ 42.50 (45 คน) ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 30-39 ปี (38 คน) คิดเป็นร้อยละ 35.80 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 40-49 ปี (37 คน) คิดเป็นร้อยละ 34.90 ช่วงอายุ 20-29 ปี (22 คน) คิดเป็นร้อยละ 20.80 และช่วงอายุ 50-60 ปี (9 คน) คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ ส่วนใหญ่สถานภาพสมรส (50 คน) คิดเป็นร้อยละ 47.20 รองลงมา คือ สถานภาพโสด (42 คน) คิดเป็นร้อยละ 39.60 สถานภาพหย่าร้าง/หม้าย (10 คน) คิดเป็นร้อยละ 9.40 และสถานภาพแยกกันอยู่ (4 คน) คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี (56 คน) คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมา คือ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท (18 คน) คิดเป็นร้อยละ 17.00 มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (15 คน) คิดเป็นร้อยละ 14.20 มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (9 คน) คิดเป็นร้อยละ 8.50 และมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (8 คน) คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ข้อมูลด้านรายรับ รายจ่าย การออม และการวางแผนทางการเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (40 คน) คิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมา คือ มีระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท (23 คน) คิดเป็นร้อยละ 21.70 มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-25,000 บาท (14 คน) คิดเป็นร้อยละ 13.20 มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 25,001-30,000 บาท (13 คน) คิดเป็นร้อยละ 12.30 มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท (9 คน) คิดเป็นร้อยละ 8.50 และมีระดับรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท (7 คน) คิดเป็นร้อยละ 6.60 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (32 คน) คิดเป็นร้อยละ 30.20 รองลงมา คือ มีระดับรายจ่ายต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท (26 คน) คิดเป็นร้อยละ 24.50 มีระดับรายจ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท (25 คน) คิดเป็นร้อยละ 23.60 มีระดับรายจ่ายต่อเดือนระหว่าง 25,001-30,000 บาท (10 คน) คิดเป็นร้อยละ 9.40 มีระดับรายจ่ายต่อเดือนระหว่าง 20,001-25,000 บาท (7 คน) คิดเป็นร้อยละ 6.60 และมีระดับรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท (6 คน) คิดเป็นร้อยละ 5.70 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีการออมเงิน (61 คน) คิดเป็นร้อยละ 57.50 และไม่มีการออมเงิน (45 คน) คิดเป็นร้อยละ 42.50 ส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (71 คน) คิดเป็นร้อยละ 66.90 และไม่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (35 คน) คิดเป็นร้อยละ 33.10 และส่วนใหญ่มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการฝากเงินแบบออมทรัพย์ (70 คน) คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา คือ มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยลงทุนในหุ้นของสหกรณ์ออมทรัพย์/การเล่นแชร์/ซื้ออสังหาริมทรัพย์/ประกัน/กองทุนหมู่บ้าน/ห่วย (29 คน) คิดเป็นร้อยละ 27.40 มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยสลากกินรางวัล และสลากกส. (อย่างละ 12 คน) คิดเป็นร้อยละ 11.30 มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนในหุ้น (3 คน) คิดเป็นร้อยละ 2.80 มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนในกองทุน

กบข. และการฝากเงินแบบประจำ (อย่างละ 2 คน) คิดเป็นร้อยละ 1.90 และมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล (1 คน) คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินที่ประกอบด้วยปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง และปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงิน แสดงผลดังตารางที่ 1 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	SD.	การแปลผล
ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน			
อัตราดอกเบี้ย	3.71	3.97	มาก
อัตราการจ่ายเงินปันผล	3.54	3.06	มาก
ระยะเวลาของการได้รับผลตอบแทน	3.32	0.96	ปานกลาง
สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษี สิทธิในการถูกรางวัล และสิทธิในการเป็นเจ้าของกิจการ	3.57	4.11	มาก
เฉลี่ย	3.53	3.03	มาก
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
รายได้ที่ได้รับ	3.38	1.02	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน	3.64	0.97	มาก
อัตราเงินเฟ้อ	3.22	0.84	ปานกลาง
อัตราภาษีเงินได้	3.08	0.82	ปานกลาง
ความผันผวนทางเศรษฐกิจ	3.35	0.88	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.33	0.91	ปานกลาง
ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน			
ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินเป็นการเพิ่มความมั่นคงในอนาคต	3.75	0.86	มาก
ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	3.75	0.95	มาก
ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินเป็นการเตรียมความพร้อมสู่วัยเกษียณ	3.72	0.87	มาก
ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินได้	3.72	0.89	มาก
เฉลี่ย	3.74	0.89	มาก
ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง			
การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงผู้ลงทุนยอมคาดหวังอัตราผลตอบแทนที่สูงด้วยเช่นกัน	3.63	0.91	มาก
ท่านมักจะลงทุนในเครื่องมือทางการเงินที่ปราศจากความเสี่ยง	3.42	0.97	มาก

รายการ	ค่าเฉลี่ย	SD.	การแปลผล
ท่านจะเลือกลงทุนในเครื่องมือทางการเงินมีปัจจัยพื้นฐานที่ดี	3.54	0.91	มาก
หากท่านไม่มั่นใจในการลงทุนในเครื่องมือทางการเงินโดยตรงท่านจะให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านช่วยดูแลการลงทุน	3.30	0.89	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.47	0.92	มาก
ปัจจัยด้านความรู้ทางเครื่องมือทางการเงิน			
เงินฝากแบบออมทรัพย์ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	3.53	0.90	มาก
เงินฝากแบบประจำช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	3.28	0.94	ปานกลาง
พันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นกู้ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	3.05	0.97	ปานกลาง
หุ้นช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	2.80	1.06	ปานกลาง
กองทุน กบข. ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	3.00	1.00	ปานกลาง
กองทุนระยะยาว (LTF & RMF) ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	2.92	0.91	ปานกลาง
สลากธนาคารออมสินช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	3.14	0.97	ปานกลาง
สลาก ธกส. ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	3.53	0.90	มาก
เฉลี่ย	3.16	0.96	ปานกลาง

แหล่งที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงผลปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน (ค่าเฉลี่ย 3.74) ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน (ค่าเฉลี่ย 3.53) ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง (ค่าเฉลี่ย 3.47) และปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงิน ค่าเฉลี่ย 3.33 และ 3.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

รายการ	ค่าเฉลี่ย	SD.	การแปลผล
การวางแผนทางการเงินช่วยให้มีเงินสำรองใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	3.80	0.83	มาก
การวางแผนทางการเงินช่วยให้มีความมั่นคงในชีวิต	3.75	0.83	มาก
การวางแผนทางการเงินช่วยให้มั่นใจชีวิตหลังเกษียณว่าจะมีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่าย	3.71	0.86	มาก
สามารถวางแผนทางการเงินได้ด้วยตนเอง	3.85	3.00	มาก
ต้องการคนแนะนำในการวางแผนทางการเงิน	3.42	0.93	มาก
เฉลี่ย	3.71	1.29	มาก

แหล่งที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 แสดงเหตุผลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า เหตุผลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71) เมื่อพิจารณารายละเอียดย่อย พบว่า เหตุผลต่าง ๆ ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเหตุผลด้านการมีความสามารถวางแผนทางการเงินได้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.85) รองลงมา คือ การวางแผนทางการเงินช่วยให้มีเงินสำรองใช้จ่ายยามฉุกเฉิน (3.80) การวางแผนทางการเงินช่วยให้มีความมั่นคงในชีวิต (3.75) การวางแผนทางการเงินช่วยให้มั่นใจชีวิตหลังเกษียณว่าจะมีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่าย (3.71) และต้องการคนแนะนำในการวางแผนทางการเงิน (3.42) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ค่าคงที่/ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.25	0.17		7.19	0.00		
อัตราดอกเบี้ย	-0.01	0.01	-0.04	-0.04	0.65	0.98	1.02
อัตราการจ่ายเงินปันผล	0.03	0.02	0.18	1.78	0.08	0.96	1.04
ระยะเวลาของการได้รับผลตอบแทน	-0.02	0.05	-0.04	-0.37	0.71	0.90	1.11
สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ	0.02	0.01	0.14	1.40	0.16	0.95	1.06

R = 0.23; R Square = 0.05; Adjusted R Square = 0.01; SE_{est} = ±0.49; Sign 0.25; F = 1.37; Durbin-Watson 1.75

แหล่งที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ พบว่า ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.23 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ได้ร้อยละ 5.00 ตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ในตัวเองซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.75 และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y = 1.25 - 0.01 \text{ อัตราดอกเบี้ย} + 0.03 \text{ อัตราการจ่ายเงินปันผล} - 0.02 \text{ ระยะเวลาของการได้รับผลตอบแทน} + 0.02 \text{ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ}$$

และผลการทดสอบการเป็นอิสระต่อกันและไม่มีความสัมพันธ์กันของตัวแปรว่าแต่ละตัว โดยการใช้ค่าสถิติ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ในการทดสอบ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ค่าคงที่/ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.56	0.23		6.77	0.00		
การวางแผนทางการเงินเป็นการเพิ่มความมั่งคั่งในอนาคตให้กับตัวเอง	-0.04	0.11	-0.07	-0.39	0.70	0.29	2.48
การวางแผนทางการเงินเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	-0.05	0.10	-0.09	-0.47	0.64	0.26	3.82
การวางแผนทางการเงินเป็นการเตรียมความพร้อมสู่วัยเกษียณ	-0.01	0.11	-0.02	-0.05	0.96	0.25	4.06
การวางแผนทางการเงินสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินได้	0.03	0.10	0.05	0.31	0.76	0.31	3.19

R = 0.12; R Square=0.02; Adjusted R Square= -0.02; SE_{est}=±0.49; Sign 0.82; F=0.39; Durbin-Watson 1.75;

แหล่งที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.12 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ได้ร้อยละ 2.00 และตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ในตัวเองซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.75 และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้ $Y = 1.56 - 0.04$ เพิ่มความมั่งคั่งในอนาคตให้กับตัวเอง $- 0.05$ การเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต $- 0.01$ เตรียมความพร้อมสู่วัยเกษียณ $+ 0.03$ บรรลุเป้าหมายทางการเงิน และผลการทดสอบการเป็นอิสระต่อกันและไม่มีความสัมพันธ์กันของตัวแปรว่าแต่ละตัว โดยการใช้ค่าสถิติ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ในการทดสอบ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐานที่ 3

ค่าคงที่/ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.17	0.23		5.10	0.00		
การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงผู้ลงทุน ย่อมคาดหวังอัตราผลตอบแทนที่สูง ด้วยเช่นกัน	0.04	0.07	0.07	0.50	0.62	0.54	1.86
มักจะลงทุนในเครื่องมือทางการเงิน ที่ปราศจากความเสี่ยง	0.09	0.07	0.17	1.21	0.23	0.49	2.06
จะเลือกลงทุนในเครื่องมือทาง การเงินมีปัจจัยพื้นฐานที่ดี	-0.07	0.08	- 0.13	-0.86	0.39	0.44	2.30
หากท่านไม่มั่นใจในการลงทุนใน เครื่องมือทางการเงินโดยตรงท่านจะ ให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านช่วยดูแล การลงทุน	-0.01	0.07	- 0.02	-0.14	0.89	0.60	1.67

R = 0.15; R Square = 0.02; Adjusted R Square = -0.02; SE_{es} = ±0.49; Sign 0.68; F = 0.58; Durbin-Watson 1.83;

แหล่งที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.15 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ได้ร้อยละ 2.00 และตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ในตัวเอง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.83 และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้ $Y = 1.17 + 0.04$ ผลตอบแทนที่สูงด้วยเช่นกัน $+ 0.09$ เครื่องมือทางการเงินที่ปราศจากความเสี่ยง $- 0.07$ เครื่องมือทางการเงินมีปัจจัยพื้นฐานที่ดี $- 0.01$ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านช่วยดูแลการลงทุน และผลการทดสอบการเป็นอิสระต่อกันและไม่มีความสัมพันธ์กันของตัวแปรว่าแต่ละตัว โดยการใช้อัตราสถิติ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ในการทดสอบ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐานที่ 4

ค่าคงที่/ตัวแปร	b	SE _b	β	t	sig	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.45	0.22		6.63	0.00		
เงินฝากแบบออมทรัพย์ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	-0.02	0.07	-0.03	-0.23	0.82	0.54	1.84
เงินฝากแบบประจำช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	-0.09	0.09	-0.17	-0.98	0.33	0.30	3.39
พันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นกู้ ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	0.17	0.09	0.34	1.94	0.06	0.32	3.10
หุ้นช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	-0.04	0.07	-0.08	-0.54	0.59	0.41	2.45
กองทุน กบข. ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	0.13	0.10	0.28	1.31	0.16	0.25	4.03
กองทุนระยะยาว (LTF & RMF) ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	-0.17	0.10	-0.31	-1.60	0.11	0.26	3.88
สลากออมสินช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	0.13	0.11	0.26	1.20	0.23	0.21	4.85
สลาก ธกส. ช่วยให้ท่านวางแผนการเงินได้ง่ายขึ้น	-0.15	0.10	-0.32	-1.52	0.13	0.22	4.54

R=0.26; R Square=0.07; Adjusted R Square= -0.01; SE_{est} = ±0.49; Sign 0.57; F = 0.84; Durbin-Watson 1.72;

แหล่งที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.26 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ได้ร้อยละ 7.00 และตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ในตัวเองซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.72 และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้ $Y = 1.45 - 0.02$ เงินฝากแบบออมทรัพย์ $- 0.09$ เงินฝากแบบประจำ $+ 0.17$ พันธบัตรรัฐบาล $- 0.04$ หุ้น $+ 0.13$ กองทุน กบข. $- 0.17$ กองทุนระยะยาว $+ 0.13$ สลากธนาคารออมสิน $- 0.15$ สลาก ธกส. และผลการทดสอบการเป็นอิสระต่อกันและไม่มีความสัมพันธ์กันของตัวแปรว่าแต่ละตัว โดยการใช้ค่าสถิติ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ในการทดสอบ

สรุปผล และอภิปรายผลของการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของ ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 30-39 ปี มีสถานภาพสมรส มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีการออมเงิน จำนวน 61 คนและไม่มีการออมเงิน จำนวน 45 คน ส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการฝากเงินแบบออมทรัพย์จำนวน 70 คนตามด้วยมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนในหุ้นของสหกรณ์ออมทรัพย์/การเล่นแชร์/ซื้ออสังหาริมทรัพย์/ประกันชีวิต/กองทุนหมู่บ้าน/ห่วย จำนวน 29 คน และมีเพียงจำนวน 1 คนที่มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล

ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน และปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณระดับมาก

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณระดับปานกลาง

เหตุผลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่จะต้องมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณระดับมาก โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องสามารถวางแผนทางการเงินได้ด้วยตนเอง เป็นเหตุผลที่จะต้องมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณ

ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณเนื่องจากพนักงานบางคนไม่มีรายได้ที่เพียงพอที่จะทำการวางแผนทางการเงิน ไม่มีความรู้ด้านเครื่องมือทางการเงินจนทำให้พนักงานส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนหรือฝากเงินประเภทออมทรัพย์ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของญาดา วัลยานนท์ และศินันท์ สุวรรณหงษ์ (2556) ที่กล่าวว่า ความต้องการผลตอบแทนจากการออมหรือการลงทุนมากหรือน้อยเป็นตัวกำหนดรูปแบบ และวงเงินในการตัดสินใจออมหรือลงทุนของคุณ จึงเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุ

ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรธนา วิไลศรีอัมพร (2552) ที่สรุปว่า ทัศนคติในการออมของคุณ อัตราผลตอบแทน ความสะดวกในการออม การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และบริการเกี่ยวกับการออม ความมั่นคงของสถาบันการเงิน และภาวะเงินเฟ้อมีผลต่อการออม และการศึกษาของ Lee et al. (2019) ที่สรุปว่า ปัจจัยด้านทัศนคติทางการเงิน และปัจจัยด้านนักวางแผนทางการเงินส่งผลกระทบต่อวางแผนทางการเงินเนื่องจากพนักงานยังขาดความรู้ในด้านการเงิน และมีทัศนคติที่ว่าวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น ซึ่งนำไปสู่การกระทำที่พนักงานไม่มีการออมเงิน มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยการฝากเงินแบบออมทรัพย์ และมีการรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการลงทุนในหุ้นของสหกรณ์ออมทรัพย์/การเล่นแชร์/ซื้ออสังหาริมทรัพย์/ประกันชีวิต/กองทุนหมู่บ้าน/ห่วย และส่วนน้อยมีการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งแสดงถึงการมีทัศนคติในการวางแผนทางการเงินที่ไม่ดี

ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัฐชัย ศีลาเจริญ และคณะ (2559) ที่สรุปว่า การให้ความรู้ทางการเงินที่ได้

ออกแบบไว้สามารถยกระดับความรู้ และปรับเปลี่ยนทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเพื่อการเกษียณอายุได้ และการศึกษาของพัฒน์ ทองพึ้ง (2556) ที่สรุปว่ารูปแบบการออมที่สำคัญคือ เงินบำนาญบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ (กบข.) การลงทุนในเงินฝากธนาคาร การลงทุนหุ้น สหกรณ์ และปัจจัยรูปแบบการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณคือ การลงทุนกองทุนรวม และพันธบัตรรัฐบาล และต้องการมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อเกษียณอย่างเพียงพอ ซึ่งของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กาฯยังไม่มีความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินมากนัก ทำให้ต้องทำการวางแผนทางการเงินด้วยการฝากออมเงินประเภทออมทรัพย์ และเล่นแชร์ ตลอดจนการไม่มีความรู้ทางด้านการเงินทำให้มีการบริหารรายรับและรายได้ไม่ดี และยังไม่สอดคล้องการศึกษาของธีรพัฒน์ มีอำพล (2557) ที่สรุปว่าการจัดสรรเงินออมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุมากที่สุดรองลงมาคือ ปัจจัยด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้านความรู้ทางการเงิน

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา นั้นพบว่าพนักงานบางส่วนไม่มีการออมเงิน และไม่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอ โดยส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท นอกจากนั้นไม่มีความรู้ในการเครื่องมือทางการเงินที่จะช่วยในการวางแผนทางการเงิน เนื่องจากส่วนใหญ่พนักงานจะมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยการฝากเงินแบบออมทรัพย์ ตามด้วยมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินด้วยลงทุนในหุ้นของสหกรณ์ออมทรัพย์/การเล่นแชร์/ซื้ออสังหาริมทรัพย์/ประกันชีวิต/กองทุนหมู่บ้าน/ห่วย ที่เป็นการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณที่ไม่ใช่การกระจายความเสี่ยงที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ และธฤตพน อุสวัสติ (2560) ที่สรุปว่าปัจจัยด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านช่องทางวางแผนทางการเงิน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านความรู้การวางแผนการเงิน ด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และการศึกษาของ Masran and Hassan (2017) ที่สรุปว่า การศึกษาทางการเงินและภาษีเงินได้มีอิทธิพลต่อการวางแผนเกษียณอายุของพนักงาน Gen-Y ในภาคเอกชนของคนในประเทศมาเลเซีย ตลอดจนสอดคล้องกับการศึกษาของ Todd and Schuyler (2017) ที่สรุปว่า การประหยัดค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดคิดจากการวางแผนเกษียณ การปรับปรุงความรู้ทางการเงิน และการกำหนดเป้าหมายการเกษียณอายุที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาในระหว่างวางแผนการเกษียณอายุ และการศึกษาของของศรุต กิตติมหาชัย (2560) สรุปว่าการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานส่วนใหญ่คำนึงผลตอบแทนจากการวางแผนทางการเงินที่เป็นอัตราดอกเบี้ยเท่านั้น อย่างไรก็ตามแต่ทุกคนเห็นถึงความสำคัญการวางแผนทางการเงิน เพราะจะช่วยให้มีเงินสำรองใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ช่วยให้มีความมั่นคงในชีวิต และช่วยให้มั่นใจว่าชีวิตหลังเกษียณจะมีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่าย และในความคิดของพนักงานมองว่าตัวเองสามารถวางแผนทางการเงินได้ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีคนแนะนำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่พนักงานมีการวางแผนทางการเงินจำนวนน้อย และลงทุนในเครื่องมือทางการเงินหลักที่เป็นเงินฝากเท่านั้น ดังนั้นเทศบาลควรจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และเครื่องมือทางการเงินที่จะช่วยให้พนักงานบรรลุเป้าหมายการวางแผนทางการเงินสำหรับการเกษียณ โดยเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับลงทุนในหุ้น และกองทุนรวมเพิ่มขึ้นให้พนักงาน และบุคคลทั่วไป

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

พนักงานเทศบาลยังไม่มีความรู้ความเข้าใจการวางแผนทางการเงิน และเครื่องมือทางการเงินที่จะช่วยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากนัก ดังนั้นควรอบรมความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินและเครื่องมือทางการเงินให้กับพนักงานทุกคนเพื่อที่จะได้เข้าใจ และเห็นความสำคัญการวางแผนทางการเงินสำหรับการเกษียณ และพนักงานยังมีรายได้ไม่เพียงพอ ควรส่งเสริมให้มีการหารายได้เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาถึงความรู้ด้านการเงิน เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทุกคนจะต้องมีเพื่อจะช่วยให้มีการวางแผนทางการเงินที่ดี

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2561). ข้อมูลสถิติจำนวนผู้สูงอายุประเทศไทย ปี2559. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2561. จาก http://www.dop.go.th/download/knowledge/knowledge_th_20170707092742_1.pdf

กองทุนการออมแห่งชาติ. (2561). รายงานสมาชิกกองทุน. สืบค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2561. จาก <http://www.nsf.or.th/index.php>

ชนิษฐา ตันสถาวิรัฐ และธฤตพน อู่สวัสดิ. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2561. จาก http://www.utccmbaonline.com/ijbr/doc/ld638-20-04-2017_07:13:04.pdf

ญาดา วัลยานนท์ และศนิพันธ์ สุวรรณหงษ์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้าง สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะวิทยาการจัดการ.

เทศบาลตำบลแม่กา. (2561). รายงานอัตราค่าจ้าง. สืบค้นวันที่ 20 มิถุนายน 2561. จาก <http://www.maekalocal.com/index.php#>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560). บัญชีเงินฝาก. สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2561. จาก <https://www.1213.or.th/th/serviceunderbot/savings/Pages/savingsbook.aspx>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2562). อัตราดอกเบี้ย และอัตราเงินเฟ้อ. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2562. จาก https://www.bot.or.th/thai/statistics/_layouts/application/interest_rate/in_rate.aspx

ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุกรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

พรธนา วิไลศรีอัมพร. (2552). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, สาขาวิทยาการจัดการ.

- พัฒน์ ทองฟุ้ง. (2556). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2561. จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/research/149795.pdf>
- รัชนีกร วงศ์จันทร์. (2555). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- รัฐชัย ศีลาเจริญ, พรอนงค์ บุษราตระกูล, อนิรุต พิเสฏฐศลาศัย, รุ่งเกียรติ รัตนบานชื่น, ณรงค์ฤทธิ์ อัสวเรืองพิภพ, และสุนทรี เหล่าพัดจัน. (2559). ประสิทธิภาพของการให้ความรู้ต่อการตัดสินใจเลือกแผนการลงทุนสำหรับการเกษียณอายุ. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*. 38(150), 149-190.
- ระบบสถิติทางทะเบียน. (2561). จำนวนประชากรแยกอายุ. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2561. จาก https://stat.bora.dopa.go.th/new_stat/webPage/statByYear.php
- ศรุต กิตติมหาชัย (2560). การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโท). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะบริหารธุรกิจ.
- ศัจจุทา ปอน้อย. (2555). ความรู้และทัศนคติต่อการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์การของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโท). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, คณะบริหารธุรกิจ.
- สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน. (2553). การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ. กรุงเทพมหานคร : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ (ค่ายา ค่ารักษา) ต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนทั้งหมด (GDP) ปี พ.ศ. 2536 – 2561. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2562. จาก http://social.nesdc.go.th/SocialStat/StatBarChart_Final.aspx?reportid=1260&template=1R1C&yeartype=M&subcatid=18
- Lee, D., Arumugam, D., & Arfin, N. B. (2019). A study of factors influencing personal financial planning among young working adults in Kuala Lumpur, Malaysia. *International Journal of Recent Technology and Engineering (IJRTE)*, 7(5S), 114-119.
- Masran, M. A., & Hassan, H. H. (2017). Factors affecting retirement planning of Gen-Y workers in Klang Valley private sectors, Malaysia. *International Journal of Advanced Research and Publications (IJARP)*, 1(4), 246-260.
- Todd, J. S., & Schuyler, M. R. (2017). *Retirement planning: Important factors influencing a service member's decision to prepare for retirement*. (Master's thesis of Business Administration), Naval Postgraduate School.